

Forslag til lov om vederlag og pension m. v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

(Lovforslag nr. L 214. Fremsat 8/5 79. Første behandling 10/5 79. Betænkning 18/5 79).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget. (Vederlag m. v. til medlemmer af folketinget) [af K. B. Andersen (S), Karlskov Jensen (V), Ninn-Hansen (KF) og Melchior (CD)].

(Lovforslag nr. L 215. Fremsat 8/5 79. Første behandling 10/5 79. Betænkning 18/5 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ib Nørnlund (DKP):

Vores principielle holdning, skal jeg lige gentage, er, at det Europa-Parlament, som man nu søger at kaste glans over ved en mere eller mindre mislykket valgkamp, aldrig burde være oprettet, og efter vor opfattelse vil EFs planer gøre det yderligere skadeligt for Danmark. Derfor er vi altså imod de forslag, der foreligger her.

Vi har dog gerne villet se lidt i kortene i den mousel, der spilles om de pebernødder, som vederlagene udgør. Det er jo immervæk efter den opgørelse, som findes i betænkningen, 306.000-332.000 kr. pro persona. Allige-

vel har man ønsket at stille regnskabet op, så det ser ud, som om der kun er tale om et vederlag på højde med folketingsmænds. Det er naturligvis også meget pænt at gå til vælgerne med, men denne klædelige beskedenhed holder ikke, og i hvert fald er der ikke nogen garanti for, at den holder.

Det blev af ministeren i fremsættelsen påstået, at der i EF er truffet afgørelse om, at disse vederlag skal gælde for perioden af 5 år, som dette Europa-Parlament vælges for. Men ser man efter i bilagene, som er kommet frem ved udvalgsbehandlingen, vil man se, at der aldeles ikke er belæg for, at det er noget, der er knyttet til den nævnte periode.

I det svar, som er givet i bilaget, understreges det, at der ikke foreligger nogen protokolleret vedtagelse fra Rådets behandling af sagen, men derimod ved sædvanligt EF-juristeri en henvisning til et brev fra den fungerende formand for Ministerrådet, hvori der bare står, at det desværre ikke har været muligt for Ministerrådet at opnå enighed om disse problemer. Det skyldes ikke indholdet af det, der er foreslået fra Parlamentets side, som gik ud på en Fællesskabsordning, men at det ikke har vist sig muligt at nå til enighed herom. Der står kun, at man så træffer den ordning, det drejer sig om, for at foretage de fornødne forberedelser til valget. Intetsteds står der noget om varigheden af tingene. Derfor må jeg i anstændighedens navn bede ministeren om at berigtige de tidligere oplysninger om, at der var tale om hele den periode.

Tværtimod understreges det også i bemærkningerne til lovforslaget, at der umiddelbart arbejdes videre med en fælles aflønning af Europa-Parlamentsmedlemmerne, betalt af Europa-Parlamentet og naturligvis efter helt andre satser, end man her omgås med. Der er ingen garanti for, hvad der kommer ud af det; man kunne meget nemt ende på det franske niveau eller noget i den retning.

Den eneste vej er, at der også kræves enstemmighed i Rådet om den beslutning, man når til, det vil sige, at Danmark kan nedlægge et veto mod en ændring. Derfor synes jeg i hvert fald, at man må bede ministeren om her at give en bindende erklæring om, at man ikke går med på nogen Fællesskabsløsning, som ændrer på de forhold, som er for øjeblikket.